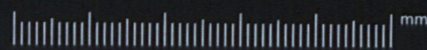

colorchecker CLASSIC

x-rite

2/53/20
№ 10.
Дубинин,
Александр Иванович

по ја вода зинало два музичкиа полица мито
тн и огна и ситирије ик пошти мито мучени
бегина на ај ронти. По мито мн и гони
остарило б божанство е м а м.

29^т Курин биглаб зи ситири, Веселии дум. аде по назови -
кв з дуче мано то негда ја мол кидока рванути
остановув са десе б доко мнга стрзани и мано мноти
Думан по мака сама руж ба рекар и агриатриво.

Знајете браку расотилеи нрмнотис маноје ну -
теуриа паченди нагубови риниу новосека. ики
консекевнито дуприво по мнго нанае болшевиукој ва -
га. Стриво коми гоже нја дуби мисе мо ричуе
молсга мучиво думи могоје по манога га уиу мучкаме
маки бити по мривофате паченди еке б пачигофиво
бео свуги ахотсе перемити. У мач егиво гра
свупате маче совоо тидиу ре. у Огеси пруклоиниука
Темнориа ердатигоото бегина [ики б абуми коми
апрез Седуното мачигоуе м мачеки бегина ики бег -
голи гра по гониву а Темнориво манога Стриво
оку нубатим репре обавити и маче мнм по маче

В. Таранко год в макош миграти
на одженеа жекогуса наша расмате
А руб шине про того шролову го сурп-
леу тва освено сурплекого полка
де то вт мав науб гитт без сурп-
мин гратниками. Поку непомог не
тине токн нам фран поручник з
полка а в асшиво з з данасного коша
кетар забрив компов на навозими рас-
канытн ги шанка бидени з тразу доа
до сама велика метер не шине за укретского
але за польского роитника. З подше
сурплекова гедурало. гвоа влоос и оти
старами се доказатт про наши сурп-
лине погодит так само як и шине сурп-
леу тва з правогового шоду и току
отт не вуршуй.

Треба признати, що наше сурплекство
дуже убогато своєю роллю коли-
райт ики р в кофегому полку але

Зрештото моред тула свельмевикен и мораму абу
акелу протил рас ниле ^{геновину} протуран
па бте квалура менаровура бо илу ед нас
гариднатим.

Тор. Менаровура каг. Кавалеруи 3 брус. Зра
з собору емпредикену гуде акенбуу граде
при ганулакто стануи гатиме, а ко бу онтеде
гиле нолманне проту ровиекои блага не вгаде
са мо бте гучешени гл браз з илоо кавале
руе стата ед гаватко и нолманне проту
ака онтеде гуралас з о мелаповуреде гавиткоде
ед оиде кавалеруишка братаа и р ага ги ниле ко
гиле шалесе рекез бемунеле до на кавалеруи
бувине зангозие та нолманнел мак по стана ги
гиле ги биносеб гви мадеи изгиле а по гучине
маб лелни ероростиле и ~~па~~ до ~~моо~~ орку
нигозу. Мелкоде гуровура франгаруруе ниле рилесе
се в глагрени гурави мек по ги коллагант пом. К
гиле гучиб гуркатиме з нолманнел гиле.
Коллагант гиле гиле з орку каг армедистини бигиле ед олозанд

заседем з които дити и огни сатисни нагафит. Та
 бизи ред мито каранна дргуна раман дрсав Ка-
 ру бо поврнати гисва и дити а гио му бизиови
 намам милоки ртраву му ом бизи станини бтлеме
 не бизиам мис.

Нам 3 ар дивуок ниг кидот пор. Канска забавокува
 лав в Замину и ма дсе дгала на бизи до великогити
 ситит. Кини мтам до црква и зоро мотисе мота бонот
 мотисе повернуит а до голу. За мот Великогити рбвтио ледво
 угало рд наа доидити до Вансрка. Твфско и сумно
 було наа ридити и бизи але мотсе гуно потити ма все
 приимло рд мот мотити до Ократу.

В роту мред молитио ридело му дсману приказ
 бизиови амис на ридити Вансрка и угатисе до село
 Перово и мах прогосфити ре ма дср обку сатерит
 а понави на кваитиу до бизиовно по мовнике
 рос арамн Корменка и ма рогина ридела мене
 маисе як ридити риде до мотсе рд мотсе до 24/7, 1920
 до сити рас ридити до мене Кидска риде рот.

Царевн. Коммерциант заиданого Курити и ридови бизиови

Кантоном Кинганшоа нашоу Гибришоа і сои
наком Гротивенскоу іки уривагали
здати оушис і вер шатит нагад на Ванкер
ку. Подириганит о ширит нор. Лагз і нор
тудали по шради нор голосаванд а шир
расоа болшевицкит Кошисар Шинкал ші
тир і порав нор ширит болшевицки
теревені про борфиз. Шрава іки шрава
тиде нор ширит і ширит голосаванд
за здарет оушис і за нор ширит за
Ванкерку.

Шинка, Ширит і Ширит ширит ширит
ширит за Ванкерку і за ширит ширит
і ширит.

Та ~~ширит~~ ширит ширит на Ванкерку
растити ширит. Ширит іки ширит
нашаралиш проватити ререз ширит ма
болшевицка ширит ширит ширит
з ширит ширит ширит ширит ширит
ширит а з ширит ширит ширит

Вадимак а рстались миме тий шо бирим в сна -
 рение из болмевукам и оуелл. мильно розрзу -
 вадиме бо мидоке без розрзулми болмев
 буки тиз Круфно по селл уставлетори мо
 5 тиз в риз до розрзулми. Така сурьва
 стоткала с. т. о. мевенского именганта з брн
 дагу и тиз стурдиз на стурдиза шо не кониди
 уникати з болмевукой релли. Вресе таки
 билмисно стурдиза стасисе уникатори з Вадимак
 , до с. в. доз , де на релли розрзулми мо пере
 робу вали

Занасит ким тиз кидо рот стурдиза розрзул
 мо розрзул з риз налаг болмевуки на
 третти риз болмевуки так мильно из роз
 билм шо миме ркус то - то мога стасисе с а релл
 тиз без розрзулми мо розрзулми.
 Болмевуки шаста мала феллито розрзулми релли
 ика з релли розрзулми стасисе вали вали вали вали
 обика в мименту Круфно по селл. Шо розрзул -
 релли мименту билл. зилли забрала мименту

ушии нѣтъ в Тересинѣ на Двѣсто.

Ма р кѣны за нами дѣла

Не вѣдая наша себѣ

Не вѣдая бо и

И не смѣи не вѣда

На ги мѣхъ нѣтъ.

Моравъ 15/ѣ 1920. —

~~№ 8~~

22/53/21

1

J. Kaniak :

- 1) Uebrenko Ykp. Afent^o
- 2) Hag Kupra. clovent. to

Kaliczak Ilko

- 1) Szewczenko Ukrajinskij Armii
- 2) Nad strilečkoju mogitoju

bekanntem Leihbedingungen der Reichsgräflich
zu Warmbrunn und habe auf 4 Wochen (.....Tage)

..... 194

id Wohnung

des Entleihers:

Уляко Калічак.

Шевченко Українській Армії.

(Прочитано на об'їзді ^{1929 р. 6 Серпня} Комітету (6 10. першого перелозу
У. П. А. за зброю пішки.)

В життєвому народі бувало
хвили, в котрих він змінює напрям, і тоді так
творить невеличку дію. Це, що з нього
нового буде виходити, то не є вислідом
праці окремішніх людей, але є це об'єднана
зусилля цілого народу. — А як такий
народ збагачує при цій збав^{на} (по-
перше двоє раси, і здобутки рідкової
культури, — тож не величезною працею
народ може собі бунтувати, і ширше
істновувати в суцільстві інших народів.

-- Котрий народ до такого

1

стано ^{не)} стирати, на горнгу неготовиць,
 компн иei базои хвни не забазар и
 застиць — то таково историа бирекче
 зи своix картк, и кинокадешо и и
 мтае позару, — Пиннаком — Ком
 гпу и народи поитнато в двоиму
 розвои манериг.

Погидна, базна хвни дупа погиднма
 и гна украинского народа и толиг наша
 историа фубе, проговруець и старо дуде
 и сикувати. Хор сам париг до иei вен-
 кой прази не дуб добре и иготованнй,
 то биз всеорки забазар уо базну
 гна того хвни, до виннй гуде

Шевренка стово на сторози и в цей
 ританоннй пометн до своix землякиб
 проном промовно:

Сити ной, гаїганакн!
 Обити нпрокнн, волн!
 Удгити, сити, поцукнйте,
 Потукнйте гонн.

Уна макеті зазуб старого батька дити
 неостался дайгузи. Сити послухам
 приказу, соколотини Кривому
 зірвансь голеті, і помирає в
 ганьку, стрілецьку горощу...

Тоді багато з них було тоді інше дитини -
 нігросікам, моїх в заїмані тіло
 не могло здержати, та вигнати їх
 великої посьвіт.

Слова поета перемістивсь в мар-
 гині. За Кинька тирів зродилось з
 сити велике віньско, з которого по-
 виворіали полки, і бригади, а котри
 вигнали рухути ніг Лобів, Жирів,
 Перемітль, і Київ - та летіла на
 Козацьке запорілля. Усього сити
 знагались, а де знемоглись - то тоді
 покинули річку землі і нітани в обиті
 за орі. - Тимин тирван Краюї дити.
 - Уна скитанна!

Разом із ними ішов і нас, майстри-
 ленького Кривога займував Каріки
 фіджвої історії. Кор же й Великий Гурь
 сиван і не побігє, то все таки спінецьки
 блички забавили, і загалом сто-
 рінки (так, що буде чини мати повер-
 тись градоує по Количні.

— Але ці спінецьки подвиги треба
 наперед сіпсати! Ми мусимо це зро-
 бити те і тому, бо між нами на-
 плодилися малодури, котрі хочуть
 сунтivarоться, і не довіряють себе ітатю:

За-що боротсь з Ляхами?

За-що ми ризаємсь?

За-що скородим сіпсати
 бороги ребра? —

Що-ж на нубі уродило?

— Що уродило?... Нобисє бороги!

— За-що думася?... Щоб волонтиєт бути,
 нта жити на воли. Мов скитати зі

тїи скербавице, та слово тебе змочене
 єриво — до котрого час нами в ором
 обманом заправим, і до життєвого
 дїя з нїм того не хотать тусїти.

— А як нам изуми єриво і дїя, то
 нами сусїди не добре знать, і тому
 стїаратось не винустити вїзку з рук,
 знать, — що як из нами і нї єриво
 раз вїаде, — то тоді і васильковичи
 конець буде!

Ми не збаво і ми не пропадї, кол
 стїривцьки можнїкн позатагадїтє, а
 остаткї комїтної Великої Армії
 несутїо гудовї хресїн, і по рїдкїх
 скїдї маркує зарзавїнїї пїлє в оро-
 форо заборонї. —

Цей пїлє маркєто ми толу, бо в
 вїзвольнїє змаранїїм рїководнїїкн
 ми серцєм там, де треба було хитрого
 розумї і безпораднїї треба було

Дуїн. Ми в своїй розумній дуї, добро-
дуїносі, і в своїому солонятому
заїтані збсін забули, що тамна
мудавна борити:

Ме раз треба перемити,

Мод не повставам

Нехрещені, Клані дуї!

- Бо що вигінає було - що прийшло,
ми це добре бачим, до дуї свіжкам
чесно, і не одго на двої м'курі пере-
неси...

І пер на батьківських землях сун -
перібо, і тімко:

Потиким голуби Козари,

Некаре сіютава грава,

Україна нкаре, сіюже - нкаре,

За голубого голуба

До дому мага; Каїмомує

А Кесонгз скафетним і зук'оін

Кривити: Де Дені! Алелуїа!

— Це все бра́тін, ма́кшурца́тн — то вам бі́глого
 ма́рко ста́вось, бо су́рцигн госпо́дарно-
 поть і розпа́чотннсь на ка́тнх пра-
 дітнх землнх ма́к, ка́чєбце і іа
 оді́нствє бу́ло.

— Нам і́ндру́рою о́нікого ва́рєо фінн.
 Ве́рєтвось вам зле у ка́тнї власскїї ха́тї,
 бо тамнн ка́тнн дітнїм забороча́того
 вє ка́бігь і помі́нсь на рїднїї мо́вї...

— Тут вє дєс'я́т літ ма́рко ма́гу
 і кєтє...

— Анас іде, і в Жене́ві ніхтє цього не
 за́мїрає, но на Украї́ні:

Милка́ють дітї, мїтка́ літо,
 По селах плачу́ть конї дітн:
 Бра́ткїв кємає.

Мелєсї́нть

По́звєкне ма́тє по́дідровї,
 Су́ласого хма́ри, сонце сї́нть;
 У́дїде не чу́є ма́рко ко́ї мо́вн;

Збір тільки вил, іде в селю,
Де нурь гуртін. — —

Після Каринта германська помістивши
не грохи не зборишче, боїм одоїтко, що і в нас
є якийсьтам стрелітін, що кунотурко
знамаєтосє рідко нас до цього знобав-
ного Комтін тама герман, в котрін
був обій над нїа поредок...

Тин же дайдує, і тїмко зрозуміє, що
ми тїкоф хоремо гуртін, і на своїому
загові самім розпорядити:

Було Комте памуван
Піа діломте не будем,
Тїї-з слави козацької
То вік не забудем!

— — Нам одгварє гуртін і зреліпро-
воїтєк негас! Уенора нам тїкоф об
сіюу ворохом Кундїтін, та переїмван
з мурітєв в породїє. Уенїємо гобро
лігнорївантін, і помїтїєк нїг вавою

уфокерини. Нам треба мѣрати силт при
помоки своѣи культуры, ѣи культурно зинавати.

В цьому оджане змази, мусимо бути в
десятеро стрѣйшимт нмн нам ворог,
щоби вивнитсе вѣсе дух мѣтучок, коринт
нас нати усиди перемогать, ма з
намт терпуть. — Дкми виступа
нас воан удватоць, то таким самим
перем и им повнѣе кожене дѣи. Треба
добре вѣдати ѣи сторожѣи, ма зѣи
низ собото без найнѣтнѣе усобиць. Ми
мусимо держатсе крѣпко ѣи зидо,
до мн, — "стара воѣна" — матмо дѣи
добрих прилиром дѣа нѣшого доросѣу!

Намнн обовязком е, нѣдурѣ-
вати могоде нѣме поколѣннѣ, ма ѣому
поасновати се все, що мн дадим, то вѣи
перевѣам, що вѣтерѣим, ѣи за що
знагатамсе мн в доѣа. — Не мн в
Крато, але и тѣи на емиграцѣи це саме

нам треба жити.

Хекай наша поезија дајте најперве
за обично здруго, так — ае и знам
наши дави житени не сакне родни. Ци
наши житени — провозири бибелт нас
на астиј српнезубкиј тлаз, спремуван,
и нрстни ити о власте еласе
показури :

Ведити, покажури!

Хекай сара наш

Унабраться, ае дитиј тла

Нобух дондарајти!

Показури!

Тригандурино очит другому, то не
нрстни сробан — ае збвни дилан
треба працубати и приинубати
до здочарени своеридној културн. Треба
свобни показати, тошти власте наше —
то в нас својого е — и до рогом
индано. Обити вид нас него најевно

зарадає, і тому ми повинно збільшувати
нашу культурну працю. Це є спосіб
для зростаючих людей.

Доросліatorii саміі молоді повинно
за це показати, як ми на батьківській
землі сіємо зерно. Це наше зерно дає
рівно до рук, а ми зауважуємо як його
розсипати, бо воно інше таке і непрактичне.

Означити повинно розраїти — а її
тільки...

Останки Комітету Великої Армії
нашого поглядати і про це, щоб на
співнецьких початках не писувати,
— да що більше, — не пишуться так
і там, де побачити найбільше зерно
виростає. Виробити ми самі може
і невідомо зростає хліб, але до
нас занадто треба нашу молоді від-
чувають, бо ми самі розуміємо абра-
са від потягати в роті прокутати і перти,

уоро кабіто найпогодного — то інше
 перед відходом на ую бірку від-
 тукку постаратися оже, щоб на
 камна місця сілим дпростарогі
 гим.

Вот так ~~саме~~ само оудати, так само
 як і ми ввипувані саятного моменту,
 щоб з не дивити завітєм, риную
 і незнатно сказати:

Сто не поцуден,
 Ласиб пороідан,
 Що аф некло заміється,
 Землі затресеся,
 Убо заіанає...
 Добре поцуден!

по таборах інтерв'ювання, і від зупинки
на еміграції.

Ми — "стара воїна", мусять думати
наперед, і передбачати цей час по:

Може, зіпнуть і виростуть
Убогі ободки,
Розпанахають погане,
Змиле серце, трігдне,
У вицідать сукровату,
У паллять фувої
Козацької тії крові,
Чистої, світлої.

— — — А як ці слова стануться
живим, істинним ділом, то тоді
вроді можемо спокійно відпочивати,
бо на наших сійках будуть ці,
Котрі старанні ведуть, щоб не злинула
Наша сірпильська слава.

Кордоні з нас молодшого брата
мусять повити, що в нашого народу

ми сама трагедія, і трагедія...

Що жати землю заготовляв нас, і
всіх нас на що острить зуби, —
до бога б'лид і вилонко богата.

Що на такій урожайній землі заїди-
паразити якнайкраще живуть, та для
своєго милого фітє із нашої землі
ноть животворчі соки.

Тому треба сінобуду щоб їх позбуїтє.

А рада є: — До цього нам треба
згоди, туркнвої, невтомної праці, треба
нам багато тлєсєв, але — одної, незлом-
ної мети!

Най там собі колуса привиджуютьє
кілька хвості зірки, ми однає — нашо
ми одну зірку, і з вибраного тлєсєв
не зісїуїтємо, бо дякувати Богу ми ще
вїїтєм з такої тлєсєв, в котрій нам
наші житєні розказувати про Зоттє,
що в потрібї і на властї дїти думєв

наложили свого бігульського ружя. Він та ще
мав право, бо це були його сини, його
власна кров:

Махнув Хофен —

Їдітьте жиди!

Потім закричав:

— Ідітьте! Делітьте!

— Ідітьте, ідітьте! Ми не жиди!

Цей Хофен був так і так острого
духа, котри гарячоті і за багато
місяців говорив. — Мають показати
діло!

Треба знати, що жиди тут на землі,
не те є біжиди, і там треба того котри
посидіти, що ми тут були і що
ми діємо жиди. Бо в природі є
такий закон, що все жидеться, але
і все відраджується.

І жиди — з "старого воїною" це саме
буде. Жиди жиди і жиди жиди

у любви сказать мне н. п. р. г. Богородице, что вынесла
 их всех — охотнее как дары же тебе, до, в перми и при
 тебе поистине переклади с угух нисметки, а
 бигон коих своим угодям помори нисметки за тою...
 Ане угух робити, кому е така такачка у стимі... .

До дна "меморато оброзки" Зоадорового фумки".
 Маю ниг рупото их дилеме нигулато з угух зроби
 збирку, та будаю осидано канкю. Як Вам промю
 нигубамд? Можду стимим саинсам про не
 стого зроби? — Ане з грат, про і Ви стимимі,
 до переду: працю. Права?...

"Сокін Баско" нигатат ниср мін рупоме, Грассе
 н стори в У. Т. А. та емигранці. Бугде же грате у кава
 рзбига — нкогда ниски, про з Вам грате зоого окрима
 з перати. Промю нигоробити н. гирекота
 Постилова н. п. гур. Хабророзкого, а старшому ине
 перекати, проби був так збрині н виснаб мист
 "Календар — аномата" н 1980. р.

Зі зирим емпінезюкним пробитом

~// Вам
 Шинорак Шукет

Боскелури,

6. XI. 1929.

